

Lieve Nasirat,

Assalamoaleikum warrahmatullahi wabarakatuhu,

Voor jullie ligt de eerste circulaire van Nasirat-ul-Ahmadiyya Nederland voor dit jaar. Deze gaat over het leven van de Heilige Profeet vzmh. In dit eerste deel is zijn leven tot de emigratie naar Medina beschreven. We hebben in deze circulaire de gebeurtenissen maar kort beschreven, als je meer wilt weten kun je dit opzoeken in het boek 'Leven van Mohammed' van Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmood Ahmad Sahib.

VOOR SECRETARISSEN:

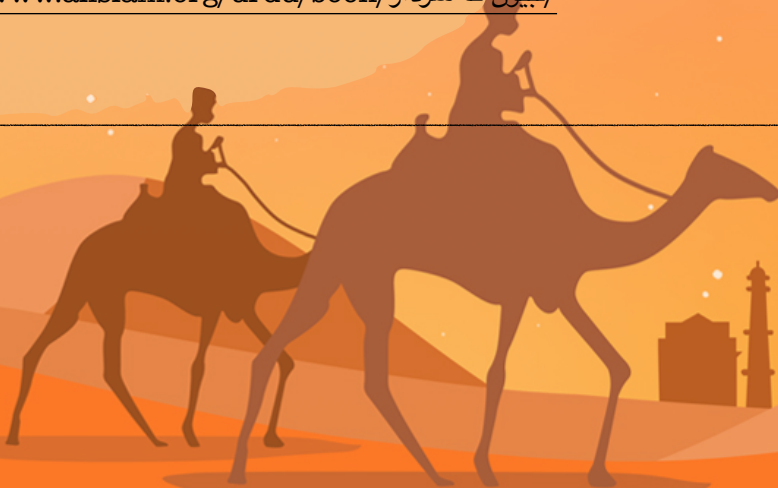
Vraag moeders en nasirat om de circulaire voor de ijlaas door te nemen. Laat nasirat eventuele vragen opschrijven. In de lokale ijlaas kunt u de inhoud van deze circulaire de komende maanden bespreken. Er zijn koranverzen, hadith en gezegde van de Beloofde Messias as opgenomen om de voorbereiding voor uw ijlaas makkelijker te maken. Ook kunt u bijvoorbeeld de titels waaronder de Profeet bekend stond gebruiken om een discussie te starten. Een andere optie is om in uw lokale ijlaas het gedrag van de profeet zoals dat in deze circulaire is beschreven te koppelen aan actuele gebeurtenissen. Wat leert de islam en de profeet ons en wat zien we extremisten doen?

SPORT:

Omdat de nasirat klassen grotendeels online worden gehouden blijkt het moeilijk om sportactiviteiten te organiseren. U kunt in de pauze bijvoorbeeld onderstaande link gebruiken om alle nasirat thuis (tijdens de ijlaas) oefeningen te laten doen: <https://youtu.be/dBouLrIZqnk>

URDU LINK:

<https://www.alislam.org/urdu/book/نبیوں کا سردار/>

Wie was de Heilige Profeet Mohammad^{vzmh}?

Zijn volledige naam was: Abū al-Qāsīm Moḥammed ibn ‘Abd Allāh ibn ‘Abd al-Muṭṭalib ibn ‘Abd al-Manaaf ibn Qussay ibn Hāshim

In de Heilige Koran zegt Allah:

“En Wij hebben u (Mohammed) slechts als genade voor de werelden gezonden.”

Heilige Koran, 21:108

Ook stond de Heilige Profeet bekend als:

Mohammed: de veel geprezene

Ahmad: hij die de meeste lof verdient

Nabi Ar Rahma: profeet van Genade

Al Maqfahij: die het laatste boek heeft

Nabi At Tauba: Profeet van berouw

Nabi Al Malahim: Profeet die veel beproefd wordt

Onthouden:

Vaak zie je achter de namen van verschillende profeten en bekende personen afkortingen staan. De afkortingen die we gebruiken staan hieronder allemaal achterelkaar.

AS 'alaihi salam, wat betekent 'vrede zij met hem' en wordt geschreven na de namen van profeten anders dan de Heilige Profeet Mohammed^{vzmh}.

SAW: sal-lallahu 'alayhi wa salaam, wat betekent 'moge de vrede en zegeningen van Allah met hem zijn' en wordt geschreven na de naam van de Heilige Profeet Mohammed^{vzmh}

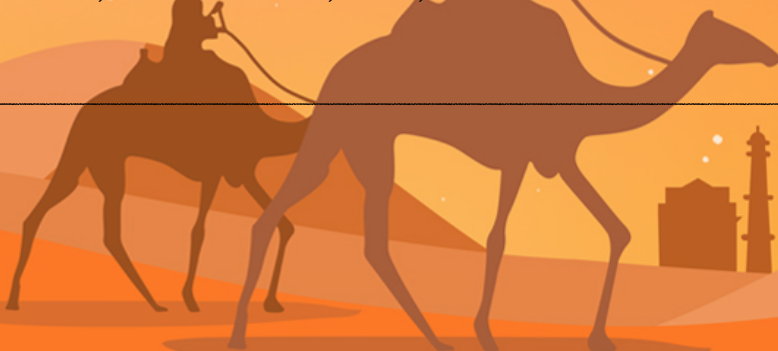
RA radi-Allahu 'anhu/' anha/ 'anhum, wat betekent 'moge Allah tevreden zijn met hem/haar/hen' en wordt geschreven na de namen van de metgezellen van de Heilige Profeet Mohammed^{vzmh} of de Beloofde Messias^{as}.

RH: Rahmatullah 'Alaih, wat betekent 'moge Allah Zijn genade doen neerdalen op hem' en wordt geschreven na de namen van overleden vrome moslims die niet de metgezellen van de Heilige Profeet Mohammed^{vzmh} of de Beloofde Messias^{as} waren.

De Beloofde Messias^{as} schrijft over de komst van de Heilige Profeet^{vzmh} het volgende:

“Hebt u enig idee wat de vreemde gebeurtenis was die plaatsvond in het woestijnland Arabië toen honderdduizenden doden binnen een korte tijd weer tot leven werden gewekt en degenen die generaties lang misleid waren, goddelijke kleur droegen, en degenen die blind waren, het zicht kregen en degenen die stom waren geweest, begonnen te spreken over het begrip van het goddelijke, en de wereld een revolutie onderging die nog nooit eerder was gezien of gehoord? Het waren de smeekbeden tijdens donkere nachten van iemand die zichzelf in God had verloren, die een rumoer in de wereld veroorzaakten en wonderen aan de dag legden die onmogelijk leken in het geval van die ongeletterde hulpeloze. Zend Uw zegeningen en vrede, O Allah, over hem en zijn volk in overeenstemming met de hoeveelheid pijn en angst die hij voelde voor zijn Ummah, en giet voor altijd de lichten van Uw genade over hem neer.”

Barakat-ud-Du'a, Ruhani Khaza'in, Vol. 6, blz. 10-11

De Heilige Profeet^{vz^{mh}} werd in augustus 570 in Mekka geboren. De Mekkanen aanbaden toen meerdere goden, ze maakten beelden van mensen die zij vroom of belangrijk vonden en gaven deze beelden offers. Zo dachten ze dat deze mensen voor hen een goed woord bij God zouden doen. Ze dachten dat normale mensen niet direct naar God konden bidden.

De Arabieren waren een ongeletterd volk, ze konden niet lezen en niet schrijven. Ze waren handelaren, die vooral veel door de woestijn trokken en niet allemaal op een vaste plek bleven. In Arabië gold op dat moment de wet van de sterkste. Oorlog en berovingen waren normaal. Het was een volk dat veel alcohol dronk en veel gokte. Vrouwen hadden bijna geen rechten, ze konden zelfs verkocht worden. Ook was er veel slavernij in de tijd dat de Heilige Profeet geboren werd.

De Arabieren hadden ook goede eigenschappen: ze vonden het spreken van de waarheid heel belangrijk. Als je iemand iets had beloofd, dan moet je dat ook waar maken. Ook waren ze veel bezig met poëzie en taal. Het waren gastvrije mensen, die goed voor hun gasten zorgden.

Toen de Heilige Profeet^{vz^{mh}} geboren werd, was het de gewoonte van de Mekkanen om hun kinderen buiten de stad op te voeden. Zo konden kinderen in de open lucht opgroeien en zorgden de boogmoeders ervoor dat zij goed leren spreken en goede manieren leerden. Daarom woonde ook de Heilige Profeet de eerste zes jaar van zijn leven bij Hazrat Halima^{ra}, zijn zoogmoeder. Zijn vader was al voor zijn geboorte overleden. Toen hij zes jaar oud was maakte hij met zijn moeder een reis. Onderweg werd zijn moeder erg ziek en overleed zij. De Heilige Profeet^{vz^{mh}} was dus vanaf dat moment een wees. Gelukkig zorgde zijn opa, Hazrat Abu Mauttalib, voor hem. Maar ook hij overleed al snel, de Heilige Profeet^{vz^{mh}} was toen pas acht jaar oud. Daarna zorgde Hazrat Abu Talib, de oom van de Heilige Profeet^{vz^{mh}} voor hem. Toen hij iets ouder werd, ongeveer 12 jaar, ging hij met zijn oom mee op handelsreis naar Syrië. Onderweg kwamen ze een monnik tegen die voorspelde dat de Heilige Profeet^{vz^{mh}} een grote profeet van God zou worden. Toen hij vijftientig jaar oud was trouwde de Heilige Profeet met Hazrat Khadija^{ra}. Zij was toen veertig jaar oud. Zij was een rijke zakenvrouw die had gezien dat de Profeet^{vz^{mh}} een vriendelijke en eerlijke man was. Toen ze waren getrouwd gaf ze al haar rijkdom aan hem. Hij vroeg haar of ze dat echt wilde doen. Toen zij daarop zij dat zij het inderdaad wilde doen, gaf de Heilige Profeet^{vz^{mh}} het grootste deel van het geld weg aan arme mensen.

Toen de Heilige Profeet^{vz^{mh}} dertig jaar oud werd, ging hij zich steeds meer richten op het aanbidden van God. Hij ging daarvoor vaak een paar dagen naar de grot Hira, die lag buiten Mekka. Daar kon hij in alle rust mediteren. Tien jaar later, toen hij veertig jaar oud was, op de 27ste dag van de Ramadan, ontving hij een openbaring van God. God stuurde de engel Gabriel naar de Heilige Profeet^{vz^{mh}}. Hij openbaarde de eerste verzen van de Heilige Koran:

“Verkondig de naam van uw Heer, de Schepper. Die de mens uit geronnen bloed schiep. Verkondig, want uw Heer is de meest Eerbiedwaardige Die (de mens) door middel van de pen onderwees. Hij leerde aan de mens datgene wat deze niet kende.” Heilige Koran, hoofdstuk 96, vers 2-6

De Heilige Profeet was erg geschrokken van wat hij had meegemaakt en wat de engel hem had verteld. Hij rende snel terug naar huis en kwam bibberend bij Hazrat Khadija^{ra} aan. Hij vroeg haar om hem een denken te geven, omdat hij zo trilde. Hij vertelde haar wat er was gebeurd. Ze stelde hem gerust op de volgende manier:

“God is getuige, Hij zou u deze Boodschap niet hebben gezonden als u zou falen en ongeschikt zou blijken te zijn, waarna Hij u dan zou laten vallen. Hoe kan God zoiets doen, terwijl u vriendelijk en attent bent voor uw familie, u de armen en hulpbehoevenden helpt en hun lasten draagt? U herstelt de deugden die uit ons land verdwenen waren. U behandelt gasten met eer en u helpt degenen die in nood verkeren. Kunt u door God worden onderworpen aan enige andere beproeving?”

Hazrat Khadija^{ra} was de eerste moslim, zij heeft hem vanaf de eerste dag gesteund.

Samen met zijn vrouw ging de Heilige Profeet^{vzmh} toen naar haar neef, Waraqah bin Naufal. Hij stond bekend als een wijs man. Hij zei:

“Dit is dezelfde Roeh Ul Qoeds (Geest der Heiligheid) die op Hazrat Moses nederdaalde. Was ik maar jong en in volle kracht of nog in leven wanneer uw volk u zal verjagen, dan zou ik u met volle kracht bijstaan.”

De Heilige Profeet^{vzmh} vroeg hierop verbaasd: ‘Zullen zij mij verjagen?’ Hij antwoordde: ‘Eenieder die de status heeft bereikt die u is geschonken, heeft sterke vijandigheid meegemaakt. Als ik die dag mag meemaken, zal ik u met volle overgave helpen.’

Waraqah kreeg gelijk. Ook de Heilige Profeet^{vzmh} maakte veel weerstand mee van zijn eigen volk. De eerste jaren na het profietschap leerde hij de Islam aan een klein groepje mensen. Maar na een paar jaar kreeg hij van God de opdracht om de boodschap van de Islam aan de Mekkanen te vertellen. Toen begonnen de vervolgingen die Waraqah had voorspeld. Hoe meer mensen zich bekeerden, hoe bozer en banger de Quraish en leiders van Mekka. Ze besloten om geweld te gebruiken om de Islam te stoppen. Zo martelden ze hun slaven die al bekeerd waren. Maar ook vrije mensen hadden het zwaar. En ook de Heilige Profeet^{vzmh} werd niet gespaard. Zo gooiden ze bijvoorbeeld afval over hem heen. Maar de moslims bleven geduldig en vriendelijk en gebruikten geen geweld. Ze bleven trouw aan hun geloof, aan God, maar ook aan hun goede manieren. Juist dit zorgde ervoor dat er steeds meer mensen moslim werden.

De Heilige Profeet^{vzmh} bleef de leer die God hem had gegeven prediken. Tegen zijn oom, Hazrat Abu Talib^{ra}, zei hij:

“Ik vraag u niet om afstand te nemen van uw volk en ook vraag ik u niet om mijn kant te kiezen. Liever verstoot mij en blijft u aan de zijde van uw mensen staan. Maar de Ene en Enige God is mijn getuige wanneer ik zeg dat zelfs wanneer zij de zon aan mijn rechterzijde en de maan aan mijn linkerzijde plaatsten, ik mij niet zal laten weerhouden om de waarheid van de Ene God te prediken. Ik zal en moet hiermee doorgaan totdat ik sterf. U kunt uw keuze maken zoals u zelf wilt.”

Na deze woorden bekeerde Hazrat Abu Talib^{ra}, die een belangrijke man was in Mekka, zich. Daarna bekeerde ook Hazrat Umar^{ra} zich tot de Islam. Het waren niet alleen maar jonge mensen, slaven of vrouwen die moslim waren, maar ook steeds meer belangrijke en invloedrijke mensen zagen de waarheid van de woorden van de Heilige Profeet^{vzmh}. En dus werden de leiders van Mekka steeds bozer. Uiteindelijk besloten ze de moslims te boycotten. Niemand mocht meer iets van hun kopen of iets aan hun verkopen. En niemand mocht meer met hun omgaan. De moslims kwamen samen in een kleine vallei in Mekka en bleven daar drie jaar. Dat waren drie hele moeilijke jaren, waarin ze weinig te eten hadden. Na de drie jaar volgde het jaar van verdriet. In dit jaar overleden twee mensen die dicht bij de Heilige Profeet^{vzmh} stonden, zijn vrouw en zijn oom.

Hierna besloot de Heilige Profeet^{vzmh} dat de Mekkanen niet naar zijn boodschap wilden luisteren, maar misschien wilden de mensen van Taif dat wel. Dat was een stad die ongeveer 90 kilometer van Mekka ligt. Hij bezocht samen met Hazrat Zaid, zijn adoptiezoon, de stamhoofden van Taif. Zij luisterden naar hem, maar geloofden hem niet. Omdat ze het belangrijk vonden om gasten goed te behandelen, zeiden ze niets. Maar toen de Profeet^{vzmh} wegging, stuurden ze een aantal jongens achter hem aan om hem te bekogelen met stenen en hem de stad uit te jagen. Dat was een moeilijke situatie. God vroeg de Profeet^{vzmh} of hij wilde dat de stad Taif tussen twee bergen verplet zou worden, voor wat ze hem hadden aangedaan. Maar de Profeet^{vzmh} wilde dit niet. Hij zei:

“Ik hoop dat uit deze mensen ooit diegenen geboren zullen worden die de ene Ware God zullen aanbidden.” (Sahih Bukhari).

Zelfs in deze situatie bleef hij geduldig.

De Profeet^{vzmh} kon niet meer zomaar terug naar Mekka, dat waren de regels van die tijd. Hij kon ook niet in Taif blijven. Uiteindelijk kwam hij een stamhoofd van de Mekkanen tegen die hem wilde steunen om terug te komen en zo kon hij de stad weer in.

De Mekkanen geloofden dat zij een einde hadden gemaakt aan de Islam door de mensen ervan te overtuigen niet naar de Moslims te luisteren en hun in plaats daarvan vijandig te behandelen.

Juist in die tijd ontving de Heilige Profeet^{vz^{mh}} in zijn openbaringen nieuws over de overwinning van de Moslims en de ondergang van de Mekkanen.

De Heilige Profeet^{vz^{mh}} ontving dagelijks openbaringen die een overwinning voor de gelovigen beloofde en een nederlaag voor de ongelovigen. Toen de Mekkanen hun eigen macht en welvaart vergeleken met de armoede en de machteloosheid van de Moslims en zij dagelijks de openbaringen van de Heilige Profeet^{vz^{mh}} hoorden waarin goddelijke hulp werd beloofd en een overwinning voor de Moslims, vroegen zij zich verbaasd

af: Waren zij nou gek of was de Heilige Profeet^{vz^{mh}} gek? Zij hoopten dat de vervolging van de Moslims hun ertoe zou dwingen hun geloof af te zweren en terug te keren naar de Mekkanen. En dat behalve de Heilige Profeet^{vz^{mh}} zelf ook zijn naaste volgelingen aan zijn claims zouden gaan twijfelen. Maar de moslims geloofden steeds meer in wat God hen beloofde.

Doordat er mensen voor de Hajj naar Mekka kwamen, begon boodschap van de Islam zich ook langzaam buiten Mekka te verspreiden. In het derde jaar nadat de Heilige Profeet^{vz^{mh}} was teruggekomen uit Taif, ontmoette hij een groep moslims uit Medina. Zij zagen hoe slecht de moslims in Mekka werden behandeld en stelden voor dat de Heilige Profeet^{vz^{mh}} ook naar Medina zou verhuizen. De metgezellen van de Heilige Profeet^{vz^{mh}} waarschuwden de moslims van Medina:

“O Khazraj, weten jullie wel wat er zal gebeuren? Heel Arabië zal zich tegen jullie keren. Als jullie beseffen wat de gevolgen zullen zijn van jullie uitnodiging, neem hem dan met jullie mee; als jullie geen idee hebben van de gevolgen, geef dan jullie plan op en laat hem hier.”

Maar de moslims van Medina wisten het zeker. Hun leider zei:

“We hebben u gehoord. Ons besluit staat vast. Wij stellen onze levens volledig beschikbaar aan de Profeet van God. Wij zijn vastbesloten en wachten enkel op zijn beslissing.”

Hierna verhuisden steeds meer moslims naar Medina. Daar konden ze hun geloof in vrijheid uitoefenen, niemand stopte hen. Maar de Mekkanen waren boos, ze wilden juist de Islam tegenhouden en niet verspreiden naar andere steden. Ze zetten grote geldbedragen op de hoofden van de moslims. Toen er bijna geen moslims meer in Mekka waren betrokken ook Hazrat Abu Bakr en de Heilige Profeet^{vz^{mh}} uit Mekka. Ze gingen niet direct naar Medina, maar maakten een grote omweg, omdat de achtervolgd werden door Suraqa bin Malik. Hij vertelt:

“Nadat ik van mijn paard was gevallen, beproefde ik mijn geluk met een alleedaags Arabisch bijgeloof van het gooien van pijlen. De pijlen voorspelden mij ongeluk. Maar de verleiding van de beloning was groot en ik steeg weer te paard en zette de achtervolging voort. Ik had het gezelschap bijna ingehaald. De Profeet^{vz^{mh}} bereed zijn kameel met waardigheid en keek niet om. Abu Bakr echter, keek herhaaldelijk om (waarschijnlijk omdat hij bang was voor de veiligheid van de Profeet^{vz^{mh}}). Toen ik hun bereikt had, stapte mijn paard weer achteruit en viel ik van mijn paard. Ik raadpleegde weer mijn pijlen en weer voorspelden zij ongeluk. De hoeven van mijn paard zonken diep weg in het zand en het was moeilijk het paard te bestijgen en de achtervolging voort te zetten. Toen begreep ik dat het gezelschap onder Goddelijke Bescherming stond. Ik riep hen toe en kon ze overhalen om te stoppen. Toen ik dicht genoeg bij hun was gekomen, vertelde ik hun van mijn kwaadaardig plan en dat ik van gedachte was veranderd. Ik zou de achtervolging beëindigen en weer terugkeren naar huis. De Profeet^{vz^{mh}} liet me gaan, op voorwaarde dat ik beloofde niemand iets te vertellen over hun verblijfplaats. Ik was overtuigd dat de Profeet een waarachtig persoon was, voorbestemd om te slagen. Ik vroeg de Profeet^{vz^{mh}} om een vrijgeleidebrief, die mij van later dienst zou kunnen komen als hij later de overheerser zou worden. De Profeet vroeg aan Amir bin Fuhaira om het document voor mij op te stellen, wat hij vervolgens ook deed.”

De Mekkanen geloofden dat zij een einde hadden gemaakt aan de Islam door de mensen ervan te overtuigen niet naar de Moslims te luisteren en hun in plaats daarvan vijandig te behandelen. Juist in die tijd ontving de Heilige Profeet in zijn openbaringen nieuws over de overwinning van de Moslims en de ondergang van de Mekkanen.

De Heilige Profeet ontving dagelijks openbaringen die een overwinning voor de gelovigen beloofde en een nederlaag voor de ongelovigen. Toen de Mekkanen hun eigen macht en welvaart vergeleken met de armoede en de machteloosheid van de Moslims en zij dagelijks de openbaringen van de Heilige Profeet hoorden waarin goddelijke hulp werd beloofd en een overwinning voor de Moslims, vroegen zij zich verbaasd af: Waren zij nou gek of was de Heilige Profeet gek? Zij hoopten dat de vervolging van de Moslims hun ertoe zou dwingen hun geloof af te zweren en terug te keren naar de Mekkanen. En dat behalve de Heilige Profeet zelf ook zijn naaste volgelingen aan zijn claims zouden gaan twijfelen. Maar de moslims geloofden steeds meer in wat God hen beloofde.

Doordat er mensen voor de Hajj naar Mekka kwamen, begon boodschap van de Islam zich ook langzaam buiten Mekka te verspreiden. In het derde jaar nadat de Heilige Profeet was teruggekomen uit Taif, ontmoette hij een groep moslims uit Medina. Zij zagen hoe slecht de moslims in Mekka werden behandeld en stelden voor dat de Heilige Profeet ook naar Medina zou verhuizen. De metgezellen van de Heilige Profeet waarschuwden de moslims van Medina:

“O Khazraj, weten jullie wel wat er zal gebeuren? Heel Arabië zal zich tegen jullie keren. Als jullie beseffen wat de gevolgen zullen zijn van jullie uitnodiging, neem hem dan met jullie mee; als jullie geen idee hebben van de gevolgen, geef dan jullie plan op en laat hem hier.”

Maar de moslims van Medina wisten het zeker. Hun leider zei

“We hebben u gehoord. Ons besluit staat vast. Wij stellen onze levens volledig beschikbaar aan de Profeet van God. Wij zijn vastbesloten en wachten enkel op zijn beslissing.”

Hierna verhuisden steeds meer moslims naar Medina. Daar konden ze hun geloof in vrijheid uitoefenen, niemand stopte hen. Maar de Mekkanen waren boos, ze wilden juist de Islam tegenhouden en niet verspreiden naar andere steden. Ze zetten grote geldbedragen op de hoofden van de moslims. Toen er bijna geen moslims meer in Mekka waren betrokken ook Hazrat Abu Bakr en de Heilige Profeet uit Mekka. Ze gingen niet direct naar Medina, maar maakten een grote omweg, omdat de achtervolgd werden door Suraqa bin Malik. Hij vertelt:

“Nadat ik van mijn paard was gevallen, beproefde ik mijn geluk met een alledaags Arabisch bijgeloof van het gooien van pijlen. De pijlen voorspelden mij ongeluk. Maar de verleiding van de beloning was groot en ik steeg weer te paard en zette de achtervolging voort. Ik had het gezelschap bijna ingehaald. De Profeet bereed zijn kameel met waardigheid en keek niet om. Abu Bakr echter, keek herhaaldelijk om (waarschijnlijk omdat hij bang was voor de veiligheid van de Profeet). Toen ik hun bereikt had, stapte mijn paard weer achteruit en viel ik van mijn paard. Ik raadpleegde weer mijn pijlen en weer voorspelden zij ongeluk. De hoeven van mijn paard zonken diep weg in het zand en het was moeilijk het paard te bestijgen en de achtervolging voort te zetten. Toen begreep ik dat het gezelschap onder Goddelijke Bescherming stond. Ik riep hen toe en kon ze overhalen om te stoppen. Toen ik dicht genoeg bij hun was gekomen, vertelde ik hun van mijn kwaadaardig plan en dat ik van gedachte was veranderd. Ik zou de achtervolging beëindigen en weer terugkeren naar huis. De Profeet liet me gaan, op voorwaarde dat ik beloofde niemand iets te vertellen over hun verblijfplaats. Ik was overtuigd dat de Profeet een waarachtig persoon was, voorbestemd om te slagen. Ik vroeg de Profeet om een vrijgeleidebrief, die mij van later dienst zou kunnen komen als hij later de overheerser zou worden. De Profeet vroeg aan Amir bin Fuhaira om het document voor mij op te stellen, wat hij vervolgens ook deed.”

